Dosarul nr.5r-1093/2025
4-25168662-15-5r-03122025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

23 aprilie 2026 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Natalia Pasat
Grefier Cristina Mocanu
Cu participarea:
Apărătorului contestatarului, avocatul Oleg Gorlenco
Agentului constatator din cadrul IP Cahul Dumitru Alexandrov
În absența:
Contestatarului Vadim Scurtu

examinând în ședința de judecată publică contestația lui Vadim Scurtu, reprezentat de către avocatul Oleg Gorlenco împotriva deciziei agentului constatator, emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025, privind săvârșirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025, Scurtu Vadim a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 18 u.c., pentru comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) din Codul contravențional, și anume, pentru faptul că: „*cet. Vadim, conducea automobilul jos menționat ce a depășit limita de viteză de la 20/40 km/h ce având viteză în localitate de 84km/h cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model „*****” cu număr de înmatriculare ***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: a) în localități-50 km/h, în cazul în care securitatea la trafic se asigură, aceasta limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27de semnificație corespunzătoare.*”.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia asupra cauzei contravenționale menționate, prin contestația depusă la 24 noiembrie 2025, Vadim Scurtu, reprezentat de către avocatul Oleg

Gorlenco a solicitat anularea acestora, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției, invocând următoarele motive.

A susținut că potrivit legislației în vigoare, norma legală, vizată la art. 236 alin.(2) Codul contravențional prevede următoarele indicii calificative: *Depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de Ia 20 la 40 km/oră* iar în contradicție cu acestea servește faptul că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025, încheiat de agentul constatator, subofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare «Sud» Alexandrov Dumitru, în rubrica 6.. Fapta contravențională, este menționat precum că *cet. Vadim, conducea automobilul jos menționat ce a depășit limita de viteză de la 20/40 km/h ce având viteză în localitate de 84km/h cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model „*****" cu număr de înmatriculare ***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: a) în localități-50 km/h, în cazul în care securitatea la trafic se asigură, aceasta limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27de semnificație corespunzătoare.*

A considerat că în cazul de față, în acțiunile lui Scurtu Vadim nu se atestă fapta contravențională prevăzută articolul incriminat. Mai mult decât atât, în speță persistă o serie de abateri de la rigorile procedurii contravenționale și anume prevederile art. 443-445 Codul contravențional.

A concretizat că, prevederile pct. 15, 16, 27 din Hotărârea de Guvern nr. 359 din 13.05.2009 privind aprobarea Regulamentului circulației rutiere, prevede că «...în raza de acțiune a radarului TruCam, în localitatea s. Pelinei, raionul Cahul, urma să fie instalat un indicator rutier 5.29 „Atenție radar" pentru a informa și orienta conducătorul auto. În cazul dat, la 06.11.2025, indicatorul numit lipsea în localitatea respectivă, pe un segment de drum numit și nu a orientat corespunzător conducătorul auto pentru ca acesta să evite situația creată.

A mai adăugat că, din fotografiile anexate nu este clar dacă din poze este vizibil cu claritate precum că automobilul în cauză este a lui Scurtu Vadim, nu se vizualizează clar numărul de înmatriculare al mijlocului de transport indicat în actul de constatare a contravenție. Nu este vizualizat din probe locul comiterii contravenției. Nu este anexat certificat, precum că persoana care a efectuat înregistrarea cu TruCam a fost instruită în acest sens. Din câte cunoaște contestatarul se deplasa regulamentar.

A invocat că, de către agentul constatator nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra fără îndoială precum că Scurtu Vădim ar fi săvârșit fapta imputată. Pentru a se constata existența unei fapte contravenționale și, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravențională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective și a celei subiective a contravenției.

Cu referire la temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, indică că agentul constatator a anexat două fotografii identice, din care nu poate fi identificat nici mijlocul de transport și nici locul comiterii contravenției. Astfel, nu este clar dacă mijlocul de transport din fotografie aparține lui Scurtu Vădim și nici nu poate fi stabilit locul comiterii contravenției, dacă

aceasta se află în localitate sau în afara acesteia, pentru a stabili dacă într-adevăr a fost încălcată limita de viteză, luând în considerație că în localitate este admisă o limită de viteză, iar în afara localității este admisă o altă limită de viteză

În ședința de judecată, *apărătorul contestatarului, avocatul Oleg Gorlenco* a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare cu încetarea procesului contravențional din motivul că lipsește fapta contravenției.

Agentul constatator din cadrul INSP al DP „Sud", Dumitru Alexandrov, , în ședința de judecată a explicat că în momentul depistării comiterii contravenției se aflau în satul Pelinei, raionul Cahul, la materiale a anexat datele din aparatul TruCam care face proba contravenției.

Audiind participanții la proces, examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată apreciază contestația ca fiind întemeiată şi pasibilă de a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

Din prevederile articolului 448 alin. (1) Cod Contravențional rezultă că, contravenientul, în cazul în care nu este de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, este în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestarea deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respective în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Așadar, în ceea ce privește *termenul* de introducere a contestației, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientului Scurtu Vadim la data de 06 noiembrie 2025, iar la data de 19 noiembrie 2025 apărătorul contravenientului, avocatul Oleg Gorlenco, în interesele lui Scurtu Vadim a depus contestație la oficiul poștal, înregistrată în cancelaria INSP la data de 24 noiembrie 2025, deci aceasta este depusă în termen.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 238–242 se examinează de poliţie.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d)

existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52 , din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Dumitru Alexandrov, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Totodată, instanța de judecată statuează că, legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt pentru care a semnat, or, la rubrica 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție este prezentă semnătura ologrfă a acestuia.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei

conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Astfel, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025, încheiat de către agentul constatator, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul - verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului - verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).*

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului,

după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În speță, pe data de 06 noiembrie 2025, agentul constatator Dumitru Alexandrov din cadrul INSP al IGP al MAI, a întocmit în privința lui Scurtu Vadim procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI05 877264, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 900 de lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, *la 06 noiembrie 2025, ora 23:47, în Cahul (Pelinei), cet. Vadim conducea automobilul jos menționat ce a depășit limita de viteză de la 20/40 km/h ce având viteză în localitate de 84km/h cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model „*****” cu număr de înmatriculare ***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: a) în localități-50 km/h, în cazul în care securitatea la trafic se asigură, aceasta limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27de semnificație corespunzătoare*.

Astfel, prin decizia seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025, Scurtu Vadim a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenţiei prevăzute art. 236 alin. (2) din Codul contravenţional.

La caz instanța de judecată reține că, la materialele cauzei, împreună cu contestația lui Scurtu Vadim a fost anexat extrasul din aparatul pentru măsurarea vitezei de deplasare a automobilelor de tip TruCam II, Serial No: TC007495 prin care se atestă că la data de 06 niembrie 2025, ora 23:47 a fost măsurată viteza de deplasare a automobilului cu nr. de înmatriculare KOT 494, care mergea cu viteza de 84 km/h, limita fiind de 64 km/h, locul locul fiind indicat Taraclia (***f.d.16***).

Instanța de judecată atestă că din proba prezentată este specificat greșit denumirea localității în care a fost efectuată măsurarea vitezei (*fiind indicat în mod generic „r. Taraclia”*), în procesul verbal cu privire la contravenție este specificat locul săvârțirii Cahul satul Pelinei. Mai mult, aceasta este efectuată pe timp de noapte și nu se observă infrastructura unei localități (*stația de autobuze, stâlpi de iluminare stradală*).

La materialele dosarului este anexat un CD care fiind vizionat, s-a stabilit a fi fixat momentul semnării procesului verbal cu privire la contravenție de către contravenient.

Prin urmare, cu referire la fapta contravenţională incriminată lui Scurtu Vadim, instanţa de judecată ţine să constate următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesulverbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În acest sens, instanța constată că materialul contravențional este compus doar din procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025 și extrasul din aparatul pentru măsurarea vitezei de deplasare a automobilelor de tip TruCam II nr.TC 007495, însă conform mențiunilor din procesul verbal la pct. 11 este indicat Anexă TK nr. 008353.

La fel, la actele cauzei este anexat Buletinul de verificare metrologică a aparatului de măsurare a vitezei de mișcare a autovehiculelor TruCam II nr. TC 007494, altul decât cel indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Așadar, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului".

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Reieşind din considerentul că pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, instanţa de judecată reţine că fapta contravenţională nu a fost probată suficient.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există probe suficiente care ar dovedi vinovăția în comiterea contravenției de către Scurtu Vadim, instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de Vadim Scurtu, este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. a), 448, 461, 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Scurtu Vadim.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 877264 din 06 noiembrie 2025 și decizia asupra cauzei contravenționale emisă de agentul constatator Dumitru Alexandrov din cadrul INSP al IGP al MAI, prin care Scurtu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) din Codul contravențional şi sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale și 4 puncte de penalizare și se încetează procesul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,

judecătorul **Natalia Pasat**